

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacrum Sanctuarium Crucis Et Patientiae Crucifixorum Et Cruciferorum

Bivero, Pedro de

Antverpiæ, M.DC.XXXIV.

Emblematica Imago XXVI. Exercitus Decem Millium Crucifixorum Explicata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47616](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47616)

Macte animis generosa phalanx, noua bella capesse:
26. Vincitur hic letho vita, labore quies.

Quarüum
mōis
E PL

8

EX

clar
dei
& c
Fel
dei
fui
pe
inf
M
De
tu
fix
fir
de
au

EMBLEMATICA IMAGO XXVI.

EXERCITVS DECEN MILLIVM
CRVCIFERORVM
EXPLICATA.

VB Cæsare Hadriano exercitus DECEN MILLIVM Christianorum primùm flagellis cæsus, postea spinis coronatus, deinde in terra prostratus, in ea extensus, clavis confixus est.

Antoninus in Chronico. Vincent. in Speculo.

Miseri peccatores in terram sic deiecti corrunt, vt in sua misera ruina conterantur & confringantur. *Contritio & infelicitas in visis eorum.* P^{sal.} 133.

Felices iusti, quos vis humana deiicit, nec tamen deiecti læduntur, nec colliduntur: *Cùm ceciderit iustus, non collidetur.* P^{sal.} 36.

Ad dexteram Dei iustus cadit, peccator ad sinistram ruit: felix est casus iustorum, infelix peccatorum. Exercitus DECEN MILLIVM Martyrum in terra confixus iacet, iacet ad dexteram Dei.

Cadent à latere tuo mille, & decem millia à dextris tuis. Rex gloriosus, flagellatus, coronatus, & crucifixus copiosum Martyrum fructum sibi per omnia similem in terra produxit.

P^{sal.} 90.7. Sympathia Christi & Decem millium Martyrum Artificum tolerans mortalitatis.

Nisi granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit, ipsum solum manet: si autem mortuum fuerit, multum fructum affert. Dum in

Ioan. 12. 24.

Quaritur
icis
EPI

terra sumus & uiuimus, in consortio facti
 Martyrum terreni corporis crucem nobiscum
 rimus & portamus. Accepimus ex Annalibus Ec-
 clestasticis, Christianorum persecutores grande
 graue tormentum inuenisse, ut Martyres uiuos
 dauerbis mortuorum alligarent, & alligatos ten-
 rent, donec in mutuo complexu Martyres uiui an-
 mam suam efflarent. Mortales omnes corporibus
 innexi sumus, & quid simile patimur, dicente Pa-
 lo: *Infelix ego homo, quis me liberabit de corpore mortali
 huius? Morti crux est, crux etiam & cruciatus est
 uiuere. Accedit Bernardus de Modo bene uiuendi
 Serm. 10. Vita presens mors est, quia est plena miseria.*
 Hinc fit, ut Pontius Diaconus, sicut in actis passio-
 nis S. Cypriani legimus, cum esset adiudicatus iam
 morti, clamauerit: *Gratias ago Deo omnipotenti, qui
 me à vinculis huius corporis absoluere dignatur.*

Rom. 7.
24.

CRUX EXERCITUS DECEM MILLIVM,
 CRUX VITÆ HUMANÆ.

Terream crucem singuli nobiscum gestamus,
 terrena quippe vita pondus & onus est, quod
 sentiebat Iob in se, cum diceret: *Factus sum mihi
 metipso grauis.* Sub crucis huius onere gemebat Da-
 uid, *Miser factus sum, & curuatus sum usque in finem.*
 Noui

instrumen-
tum artis
bene vi-
uendi.

Iob 7, 20.

Psal. 37, 7.

Nouit suam conditionem in Pa. opla S. Ephræm,
 oratque: *Respice Domine, & vide, quia terra sum & ^{Excitatio} _{laboran-}*
puluis, nihilque sustinere valeo. De cruce vitæ humanæ
 hæc accipe ex D. Bernardo Serm. de Obed. patient.
 & sapientia: *Nunc in regione corporum habitantes corpo-*
ribus sumus obnoxij, & ex quo dissipauerunt legem Do-
mini parentes nostri, non modo faciendi tempus est, sed
etiam patiendi, & omnium nostrum amplius labor & do-
lor. Durus quidem cibus est hordeaceus panis, sed offenso
Rege pulsus palatio miles, quamuis delicatus, ad unum
fortè, quem solum habet, seruulum diuertere opus habe-
bit, ibi fouere latebras, & insolita capere prandia, apud
eum regales delicias pultibus rusticanis, ac nobiles status
sterquilinio mutari seruili; iuxta illud Prophetica lamen-
tationis: Qui nutriebantur in croceis, amplexati sunt ster-
Thren. 4, 5.
cora. Ibi que hoc maximè Propheta deplorat, oblitus pro-
prie conditionis ingenuas creaturas tantam dissimulare mi-
seriam: nec modò non reputare quod tolerant, sed tam-
quam bona magna amplecti, quæ paulò minùs extrema sunt
mala. Propterea siquidem & de seipso ait: Ego vir vi-
Thren. 3, 1.
dens paupertatem meam in virga indignationis eius. Ge-
namus nos sub hoc onere, fratres, & presentes deplore-
mus erummas, frequenter quisque nostrum in vocem pie
querimonie erumpat & clamet: Infelix ego homo, quis ^{Rom. 7.}
me liberabit de corpore mortis huius? Nihil ergo miri, ^{24.}
 quòd

quòd cum S. Elisabetha in extrémis vexaretur, & sorores flentes cerneret, miserata humanam carum vitam dixerit, vt tradit Seraphica historia; *Nolite per me flere: magis autem super vos fletu madescite.*

CRUX EXERCITUS DECEM MILLIVM, CRUX AGROTANTIUM.

*Instrumen-
tum artis
bene mo-
riendi*

Cum premitur homo aegritudine, perpendat quot millia terra sustineat, quæ eandem crucem patiuntur. Cum sint milleni & milleni, qui male habentes, peiores moribus fiunt, qui quæ meliores & sanctiores efficiuntur: his se militibus CHRISTI adiungat, vt composito cum illis agmine super terram, more DECEM MILLIVM Martyrum, vim regno cælorum inferat. Humana castra validos ac fortes milites postulant, aegrotos verò & infirmos reiciunt; castra verò cælestia debiles & humiles quærunt, si tamen animosè se gerant, sicut Paulus se gerebat, cum diceret: *Cum infirmior, tantum potens sum.* Concludit inde Ambrosius in Psalm. 107. *Noli ergo timere carnis infirmitatem, quia sanctus caro infirmatur, potens est.* Admonendus est aeger, ortum ex limo duxisse suum, ex terra habuisse principium, & in terram futurum eius regressum, ac proinde cum regreditur, præ oculis terram habere, & eam contem-

*Excitatio
aegrotan-
tis.
2. Cor. 12,
10.*

houp

contem-

plari debere. Consideret sibi datam & innotam conditionem, quam scribit & describit Paulus cap. 8. ad Romanos: *Vanitati creatura subiecta est, non volens, sed propter eum qui subiecit eam in spe: quia & ipsa creatura liberabitur à seruitute corruptionis in libertatem gloria filiorum Dei. Scimus enim, quòd omnis creatura ingemiscit & parturit vsque adhuc.* Hæc pensio humana est, detrectet nemo, nemo recuset ferre naturæ crucem, quam terra ipsa, ex qua ortus est humilis homo, producit ac generat. Si quis crucem ferre vel sanus vel æger detrectauerit, occurrit recusanti Cyrillus lib. 12. in Ioan. cap. 27. *Dominus quidem noster IESVS CHRISTVS debitâ nobis baiulans crucem, & hoc propter nos, non erubescit: nos autem calamitosi, quorum mater hæc terra est, qui ex nihilo ad esse producti sumus, non audemus labores vel paruos pro pietate suscipere: sed si fortè pro CHRISTO quidpiam nobis acciderit, erubescimus. Ita inanem huius mundi gloriam sequentes in superbiam incidimus. O temeritatem maximam! Ad hanc deponendâ ægri cor suum aptabunt picturæ, quamdiu sub vexillis CHRISTI in castris militabunt mundanis. Ad hanc formam Eugenius Episcopus Carthaginensis mori voluit, de quo Gregorius Turonensis: *Ad sepulchrum Martyris Aramanti diu orauit solo prostratus: deinde expansis manibus & brachiis super pauimentum, spiritum cælo reddidit.**

Letamen laborantis & ægrotantis.

Virtus E-
charistiae

Rex gloriosus, cum pro nobis pateretur, non solum deleuit quod erat contra nos chirographum decreti, sed & terram ipsam deleuit, ac postquam inde tenebrae factae sunt super vniuersam terram, virtute passionis suae terram in caelum conuerteret. Huius conuerfionis memoria recolitur in Eucharistia de qua Chrysostomus Homil. 24. in 1. ad Corinthios asserit: *Dum in hac vita sumus, ut terra nobis caelestis sit, facit hoc mysterium.* Ergo qui in terra laborat, ut terra infirmatur, reficiat se caelestibus Sacramentis, ut onere, quod patitur, liberetur. Et quidem Paulus, cum esset in tertio caelo, & ab infirmitate eius desideraret & rogaret, ad sacram Eucharistiam missus est, cum dicat ipse: *Ego enim accepi à Domino quod & tradidi vobis.* Accepit quidem in caelo, quod terrae tradidit Eucharisticum mysterium, ut qui participes eius forent, desinerent esse terreni, caelestes fierent: *Qualis caelestis, tales & caelestes.* Caelestis totus CHRISTVS in Eucharistia est, & ut Christianos faciat, calicos omnino faciat, è terris iam decedentes Viaticum caelesti donat.

Luc 23,
44

1. Cor. 11,
23.

1. Cor. 15,
48.

Viaticum.

Gloriosum opus Artis Crucis & patientiæ,
corossa aurea & laureola.

Breuis vita humana est, & simul proluxa mors, Honor alie
artem be-
ne viuen-
di & mo-
riendi.
cuius compendio Martyres vitam æternam
possident. Hoc mortis compendium quærebat &
appetebat cum exclamaret Apostolus: *Infelix ego ho-*
mo, quis me liberabit de corpore mortis huius? Rom. 7.
24. Cum
mortalis omnis, dum viuit & degit in terris, secum
gerat corpus mortis à natura sibi impositum, artem
crucis & patientiæ profiteatur necesse est, vt non
tam vitam quàm mortem acceptam offerat Deo,
qui inflicta iuste pœnas nouit in præmia conuer-
tere. Breuitas humanæ vitæ in proluxam mortem
abiit propter primum Adæ delictum. Venit in ter-
ras CHRISTVS, & docuit Martyres suos non mo-
dò mortalem vitam, sed etiam mortem corpoream
Creatori consecrare, & quidem cum aureæ coronæ
& laureolæ remuneratione.

Canit propterea Ecclesia in elogium S. Stephani
primi ac primicerij Martyrum: *Patefacta sunt ianue
cali CHRISTI martyri beato Stephano, qui in numero
martyrum inuentus est primus. Et ideo triumphat in calis
coronatus: mortem enim, quam Saluator noster dignatus
est pro nobis pati, hanc ille primus reddidit Saluatori. Cum*

Stephanus vitæ seu potius mortis humanæ acceptæ
 usuram, pœnam infectæ atque vitiatæ naturæ in se
 ipso expertus est; sed edoctus CHRISTI passio-
 ne, didicit abnegare se & suam mortalem vitam, &
 non iam mortem Adami, sed illam quam Saluator
 noster dignatus est pro eo subire, eandem ipsam
 Saluatori redderet; triumpharetque propterea in cae-
 lis coronatus & laureatus. Similis huic per omnia æ-
 se optabat Richardus Episcopus Cicestrensis, qui po-
 situs in extremis, coram crucifixi imagine protre-
 tus est: *Tu nosti Domine, quòd, si placeret, omnia oppre-
 bria atque tormenta, & ipsam denique mortem pro te pe-
 ratum sum tolerare; & sicut tu nosti me vera dicere, ita
 queso memineris mei, quia tibi commendo animam meam.*
 Dum commendaret animam Remaclus Episcopus,
 accedebat ad numerum DECEM MILLIUM Marty-
 rum, & dicebat: *Mors vltima rerum linea est. Pater
 & vmbra sumus.*

*Laureola
 mortis ob-
 lata.*

*Extrema
 verba mo-
 rientis.*

Prodeat in publicum spectaculum sanctus LYCA-
 RION; in quo, veluti in speculo, salutis animæ &
 infirmitatis corporis forma conspicitur.